

[Landbrugsministeren.]

stemmelser i loven af 1872 i praksis er forstået således, at erstatningsansvar, såfremt denne lovs frister ikke overholdes, dog kan gøres gældende, når skaden er forvoldt ved uforsvarlig adfærd.

Som det vil fremgå af lovforslagets §§ 19 og 20, foreslås det overladt til vurderingsmændene at fastsætte erstatningens størrelse ved en kendelse, dog at der åbnes adgang for hver af parterne til at indanke kendelsen til endelig afgørelse af civildommeren i den pågældende retskreds. En sådan ordning vil betyde en væsentlig forenkling i forhold til gældende ret, hvorefter enhver sag om erstatning i henhold til mark- og vejfredsloven skal indbringes for domstolene, når den af vurderingsmændene fastsætter erstatning ikke er betalt 3 dage efter afkrævningen.

Foruden at opretholde den gældende adgang til at sælge optagne dyr ved offentlig auktion foreslås i § 9 optaget en bestemmelse om, at dyr, der må formodes at indbringe mere ved slagtning end ved salg ved auktion, skal afhændes til et nærliggende slagteri eller slagtehus. Denne bestemmelse er foranlediget af, at det i praksis er forekommet, at værdifulde kvier er solgt på auktioner til priser, der ligger langt under slagteværdien.

I § 28 foreslås vederlaget til vurderingsmændene forhøjet, således at det bliver mere svarende til nutidens prisniveau.

Med hensyn til forslaget's øvrige bestemmelser kan jeg i det hele henholde mig til kommissionsbetænkningen, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale dette forslag til det høje folketings velvillige behandling.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.* Ændringen vedrører ydelse af brændselshjælp og går først og fremmest ud på at sikre, at brændselshjælpen kan udbetales noget tidligere i fyringssæsonen, end det er muligt efter den nugældende ordning.

Efter lovens nuværende formulering skal et medlem af arbejdsløsheds-kassen have været afkontrolleret ledig for mindst 40 dage i tidsrummet 1. december—31. marts for at blive berettiget til at modtage brændselshjælp, men efter forslaget foreslås dette

tidsrum fastsat til 1. oktober—31. marts. Dette betyder, at medens brændselshjælpen i henhold til den nugældende lov tidligst kan komme til udbetaling i løbet af januar måned, vil der efter den foreslåede ændring blive mulighed for fremtidig at kunne yde brændselshjælpen allerede fra omkring midten af november.

Ved at rykke tidspunktet for brændselshjælpens udbetaling frem har man ikke blot ønsket at give de arbejdsløse mulighed for at købe deres brændsel på et så tidligt tidspunkt som muligt, men man har herved også lagt vægt på den interesse, der knytter sig til, at brændslet hjemtages jævnt gennem fyringssæsonen, således at importen ikke hemmes af overfyldte lagre.

Udvidelsen af tidsrummet, indenfor hvilket den arbejdsløshedsforsikrede skal have været afkontrolleret ledig, medfører tillige, at nogle flere arbejdsløshedsforsikrede bliver berettiget til brændselshjælp, men efter de af mig indhentede oplysninger vil udvidelsen ikke få særlig betydelige økonomiske konsekvenser.

I lovforslaget er endvidere optaget en bestemmelse om ændring af arbejdsløshedslovens § 13, stk. 7. Denne bestemmelse omhandler fordelingen af statens udgifter til hovedforsikringen, idet det bestemmes, at en trediedel af det ordinære statstilskud og en trediedel af tilskuddet til børne- og forsørgertillæg skal refunderes statskassen af kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond. Bestemmelsen indeholder derimod ikke nogen udtrykkelig tilkendegivelse med hensyn til, hvorledes statstilskuddet til brændselshjælpen skal fordeles mellem staten og kommunerne, men efter de forhandlinger, der for ca. 1 år siden fandt sted på rigsdagen i forbindelse med brændselshjælpens indføjelser i arbejdsløshedsloven, har ministeriet anset det for givet, at det med hensyn til tilskuddet til brændselshjælpen var tanken at anvende samme byrdefordeling mellem de offentlige kasser, som gælder for statens tilskud til børne- og forsørgertillæggene. Ministeriet har også givet udtryk for dette i en skrivelse til Københavns magistrat og finder det rettest — nu da loven alligevel skal ændres — at tydeliggøre loven på dette punkt ved at indføje en udtrykkelig bestemmelse om, at kommunerne skal være med til at bære en trediedel af statens tilskud til brændselshjælpen efter ganske samme regler,